

prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Central)
Judecător: V.Pădurari
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S.Procopciuc, E.Gurmeza, D.Stănilă

Î N C H E I E R E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Bălți a Cancelariei de Stat mun. Bălți,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Bălți a Cancelariei de Stat mun. Bălți împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 august 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Bălți a Cancelariei de Stat mun. Bălți și menținută hotărârea Judecătoria Bălți (sediul Central) din 16 mai 2017, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2016, Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți (în continuare OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți) a depus cererea de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Bălți cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul indică că la 04 februarie 2016, Consiliul mun. Bălți a adoptat decizia nr. 1/20 „Cu privire la modificarea și completarea Regulamentului privind modul de dare în locațiune a activelor neutilizate a proprietății municipale, aprobat prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 6/66 din 25 septembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare”.

Menționează că în conformitate cu art. 68 ale Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a efectuat un control sub aspectul legalității a deciziei respective, în rezultatul căruia a constatat că actul administrativ vizat, a fost modificat, prin indicarea la sbct. e) a art. 23 Cap. III al Regulamentului privind modul de dare în locațiune a activelor neutilizate a proprietății municipale, că coeficientul de piață (K4) stabilește în dependență de locul de

amplasare a obiectului închiriat conform zonelor economice de planificare, zona I-centru, II-partea centrală, III-periferii, fapt ce contravine prevederilor legale în vigoare.

Astfel, în conformitate cu art. 68 ale Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT₁-283 din 18 martie 2016, OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți a solicitat Consiliului mun. Bălți reexaminarea și anularea deciziei nr. 1/20 din 04 februarie 2016, ca fiind emisă contrar legislației, însă notificarea nu a fost examinată în termenul stabilit.

Prin urmare, consideră că decizia menționată este una ilegală, deoarece cuantumul chiriei bunurilor proprietate publică se calculează conform normelor stabilite prin dispoziția anexei nr. 6 a Legii bugetului de stat.

Conform prescripției pct. 1 al anexei în cauză, cuantumul minim al chiriei anulate pentru folosința încăperilor se calculează după formula: $Pai = Tb \times (1 + K_1 + K_2 + K_3) \times K_4 \times S$, iar norma în cauză vine cu definirea noțiunilor pentru fiecare coeficient utilizat în formulă, în care: Pai - este cuantumul chiriei anulate; Tb - tariful de bază pentru chiria anuală a unui metru pătrat de spațiu; K_1 - coeficientul de amplasare a încăperii; K_2 - coeficientul amenajării tehnice; K_3 - coeficientul de ramură privind utilizarea încăperii; K_4 - coeficientul de piață; S - suprafața încăperii.

Astfel, legislația stabilește în mod expres formula precum și valoarea coeficientului în temeiul căreia se calculează plata chiriei anuale pentru folosirea încăperilor proprietate publică, iar modificarea de către Consiliul mun. Bălți a coeficientului (K_4) stabilit de lege, constituie o încălcare.

Afirmă reclamantul că, consiliul local și-a depășit competența, prin stabilirea coeficientului (K_4) în dependență de locul de amplasare a obiectului închiriat conform zonei economice de planificare, or, art. 13 al Legii menționate, stabilește că „Regulamentele, instrucțiunile, regulile și alte acte normative ale autorității administrației publice se emit numai în baza și întru executarea legilor precum și a ordonanței Guvernului”.

De asemenea, invocă că în exercitarea atribuțiilor sale, autoritățile locale ca autorități administrative autonome reprezentative și deliberative, au dreptul în scopul realizării intereselor sale, de a adopta liber decizii, dar în condițiile legii, iar actele autorităților administrative publice trebuie să fie emise în baza și în vederea executării legislației naționale în vigoare, legea și respectarea legalității cer ca activitatea organelor administrației publice locale să fie conform acestora.

Solicită reclamantul prin cererea de chemare în judecată și cererea de modificare a obiectului acțiunii din 24 noiembrie 2016, anularea pct. 1.6 și pct. 2 din deciziei nr. 1/20 din 04 februarie 2016 „Cu privire la modificarea și completarea Regulamentului privind modul de dare în locațiune a activelor neutilizate a proprietății municipale, aprobat prin decizia Consiliului mun. Bălți nr. 6/66 din 25 septembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare”. (f.d. 50)

Prin hotărârea Judecătoria Bălți (sediul Central) din 16 mai 2017 s-a respins cererea depusă de Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat către Consiliul mun. Bălți privind anularea parțială a deciziei 1/20 din 04 februarie 2016.

La 13 iunie 2017, OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți a declarat apel nemotivat, iar la 28 iunie 2017 a depus cerere de apel suplimentară, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 august 2017, a fost respins apelul declarat de OT Bălți al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 65 alin. (2) și art. 68 alin. (1), (2), (3) și (4) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, care reglementează controlul facultativ, împuternicirile Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat, precum și anexa nr. 6 al Legii nr.72 din 12 aprilie 2015 privind bugetul de stat pentru anul 2015.

Cu referire la numele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța a reținut că nu s-a constatat că dispozițiile autorității locale în vederea determinării cuantumului minim chiriei bunurilor proprietate publică ar fi în contradicție cu normele legale, chiar dacă textele celor două norme nu sunt identice ca conținut.

Sub acest aspect, instanța de apel a considerat întemeiate constatările primei instanțe precum că norma juridică legislativă stabilește ca coeficientul K_4 să nu fie mai mic de 1,0, cu excepția genurilor de activitate desfășurate în încăperile menționate la lit. d) pozițiile 1)-6) din anexa nr. 6, în care coeficientul nu poate fi mai mic decât 0,5, excepție făcând încăperile folosite de organele mijloacelor de informare în masă, pentru care coeficientul de piață va fi de 1,0; spațiile utilizate pentru realizarea acțiunilor în masă din cadrul proiectelor și programelor finanțate de la bugetul public național și spațiile folosite de către uniunile de creație, pentru care coeficientul de piață se stabilește în mărime de 0,1.

Astfel, norma juridică determină limita minimă a coeficientului de piață de 0,5 cu posibilitatea autorității locale de a ridica acest nivel pentru unele genuri de activitate, totată și cu atribuirea unui coeficient stabil de 0,1 pentru unele genuri de activitate prevăzute la pozițiile 1)-6) din anexa nr. 6 din Legea cu privire la bugetul de stat pentru anul 2015. Or, pentru zona de periferie, limita coeficientului K_4 de la 0,5 (coeficient de excepție, fiind flexibil) la 1,0 (coeficient general, ca excepție pentru unele genuri de activitate), se încadrează în prevederile Legii privind bugetul de stat pentru anul 2015, întrucât legiuitorul nu a determinat în mod imperativ coeficientul de piață în mărime de 0,5, determinarea acestuia fiind lăsată la discreția autorității publice locale, cu pornirea acestuia de la nivelul minim de 0,5.

Ca urmare, instanțele de judecată au concluzionat că, în cazul în care legea nu stabilește cuantumul maxim la coeficientul K_4 , Consiliul mun. Bălți era în drept să determine limita maximă a acestuia, în baza prevederilor frazei 2 lit. e) pct. 1 anexa 6 din legea nr. 72 din 12 aprilie 2015 privind bugetul de stat pentru anul 2015, oferindu-i autorității publice locale posibilitatea a diferenția coeficientul K_4 pe zone economice: Centru, Partea centrală, Periferie.

La 15 noiembrie 2017, OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și pasibilă de casare.

Totodată a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Menționează că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea, invocând ca temei de casare prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC.

La fel, susține că la examinarea cauzei instanța de judecată nu a determinat circumstanțele reale, a dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit a soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit a fost interpretată legea.

Sub acest aspect menționează că instanța nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți.

Susține că nu poate fi reținut faptul că în condițiile în care legea nu stabilește cuantumul maxim al coeficientului K_4 , Consiliul mun. Bălți era în drept să determine limita maximă a acestuia, deoarece cuantumul chiriei bunurilor proprietate publică se calculează conform normelor stabilite de dispozițiile anexei nr. 6 al Legii bugetului de stat.

Astfel, conform prescripțiilor pct. 1 al anexei, cuantumul minim al chiriei anuale pentru folosirea încăperilor se calculează după formula $Pai = Tb \times (1 + K_1 + K_2 + K_3) \times K_4 \times S$, iar norma în cauză vine cu definirea noțiunilor pentru fiecare coeficient utilizat în formulă.

Consideră că consiliul local și-a depășit competența stabilită de lege prin stabilirea coeficientului (K_4) în dependență de locul de amplasare a obiectului închiriat conform zonelor economice de planificare, or, legislația națională stabilește expres formula precum și valoarea coeficienților în temeiul căreia se calculează plata chiriei anuale pentru folosirea încăperilor proprietate publică.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 17 august 2017 a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentului, OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți la 21 septembrie 2017, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f.d. 110) și recepționată contra semnătură la aceeași dată (f.d. 110-verso).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 15 noiembrie 2017, în termen.

La 04 decembrie 2017, în adresa intimatului Consiliul mun. Bălți a fost expediată copia recursului declarat de OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul, OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de OT Bălți al Cancelariei de Stat mun. Bălți.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Oficiul Teritorial Bălți a Cancelariei de Stat mun. Bălți, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva